

v pozdrav, dasi se nismo več razločevali. Kdo ve, še koliko časa bi bila zrla v daljavo, ko bi me okoli pasu ne bil prijel Stanko, moj soprog. Hitro nama je minil čas in kmalu sva došla na postajo, od kamor je naju vlak peljal proti njegovemu domovju.

Bila sem srečna poleg svojega moža in tudi tukaj nama je potekal čas jako hitro. A tukaj, kakor, da bi me nekdo nagloma vzdramil iz sladkega spanja, pretreslo me je po vsem životu, ko mi zadoni na uho hripav glas: „Ljubljana!“ Ni čuda, da sem se skoro ustrašila, ko sem zaslišala ime onega mesta, kjer sem vžila toliko lepih ur.

Izstopivši pred gostilno in čakaje, da mi izvošček sname vse kovčege z voza, prišel je mimo druge strani najine kočije mahoma kakor prikazen — Davorin. Nabrala sem ustni v zaničljiv posmeh, ko me je pogledal, takó, da je mahoma obrnil oči v tla. Svojemu Stanku pa sem dejala: „Glej ga, gizdalina, o katerem sem mislila, da je Bog, oh, kako sem bila otročja.“

Nasmehnil se mi je Stanko takó ljubeznivo lepo...

Spomin ali posmeh*).

Dobrave pisan venčal je zmladletek,
Povsod življenje vel je žar njegov,
Srcé je tlelo nad, narava cvetek,
Ko zapustila svoj sem rodni krov.

V naročji spet sem rodne svoje hiše,
Po polji brije krivec, po bregih,
Z ledenim prstom zima cvetke riše
V spomin na okno mi, če ne v posmeh...

*) Pomlad.

Marica II.

Z Dolenjskega.

Jezik očistite peg, opilite gladko mu rujo,
Kar je najetega v njem, dajte sosedu nazaj.
Kinčite ga iz lastne moči, iz lastnega vira.
Jasno ko struna bo pel, zvonu enako donel.

Koseski.

Ko sem dobila „Večernice“ družbe sv. Mohorja za letošnje leto v rokó, ugajal mi je zelo spis „Slovenci, govorimo čisto slovenščino“ in zagledala tudi sestavo pokazanih in pravih besedi, sklenila sem takoj sestaviti tak spis za naše slovenske gospodinje, zlasti ker sem slišala večkrat tožiti jih, da ne morejo rabiti za gospodinjske réči, obleko, hišno orodje itd. pravih izrazov, ker jih ne vedó in tudi nimajo besednjakov, kjer bi si jih lahko poiskale in tako so primorane posluževati se nemških ali spakedranih besedi.

Da se torej temu vsaj nekoliko opomore, jim jih tukaj nekaj podajem z željo, da bi jih one ne čitale samo in morebiti tudi odobravale, ampak rabile in se jih tako privadile, da bi drugače niti govoriti ne mogle.

Torej narodnjakinje, pazite in navadite se lepo čisto slovenščino govoriti in to pa ne le očitno v kaki

družbi, ampak vedno tudi doma in zlasti pa s svojo deco, da se isti že v nežni mladosti vcepi ljubezen in spoštovanje do vašega slovenskega jezika.

Ahtati, paziti.	andoht, pobožnost.
ajmoht, obara.	anhenzelj, obesek.
ajnrihtenga, pohištvo.	antlja, obrisača (brisalka).
ajter, gnoj.	antvrh, rokodelstvo.
ajnzac, vložek.	antvrhar, rokodelec.
ajzenpon, železnica.	atrès, naslov.
aklih, izbirčen.	aufgabe, naloga (zadača).
almožna, miloščina.	aufgus, polivek, vroč poparek.
ama, dojilka.	auflauf, narastek.
	aufschlag (umšlag), zavih (zaviha).

Bagrl, voziček.	blajstift, svinčnik.
bal, ples.	blek, krpa.
bartihelj, podbradnica.	bognar, kolár.
beksel, menjica.	bog žegnaj, bog blagoslovi.
betvorlegen, predposteljica.	božji žlak, kap, mrtvoud.
birštna, ščetka.	bratpfane, pekla (peklača).
birt, krčmar.	britof, pokopališče.
	brustketna, prsnica.

Cagar, kazalec.	cimperman, tesar.
cagati, obupovati.	cimprati, tesati.
Cahen, znamenje.	cinast, kositren.
cahnati, risati.	coklo, zavirača.
cajnes, spričevalo.	copernik, čarovnik.
cajtenge, časniki, časopis.	cufati, skubsti,
capfenštrajh, mirozov.	eug, vlak.
cartljati, mehkužiti.	cuker, sladkor.
cegelc, list.	cušpajz, prikuha.
cerati, porabljati.	cviblati, dvomiti.
cimer, soba.	cvirn, sukanik (sukanec).
cimper, podstrešje.	

(Pride še.)

Prvo razočaranje.

Spisala Márica.

Bila sta bratranec in sestričina po materi. Sedela sta na klopi v sladkem molku in tihem šepetanju. Večer je bil prijeten, tih, dasi temán, kajti mali mesec se je skrtil, ko se je komaj pokazal. Pod njima na cesti je že utihnilo življenje in vrvenje ljudi ter ni se čulo družega nego žuborenje morskih valčkov; bijočih se ob skalovje. Sedela sta drug tik družega in dasi si nista pravila nič skrivnostnega, srčnega, govorila sta tiho ali sta pa molčala.

Njegova bližina je bila zánjo neizrecna sreča in v tej bližini bila bi najraje zatisnila oči in sanjala. Bila je tako mlada in neizkušena, uboga Stana! Bilo ji je vsega komaj šestnajst let!

Dasi ji on še zinil ni o ljubezni, vendar bila si je v svesti v dnu svojega srca, da jo ljubi; to je čitala